

Եկէք ինձի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ...

Մատթէոս 11:28

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

Սեպտեմբեր, 2011թ.
N8 (26)

Լոյս է փենսում 2009թ. Ժայիսից

«Ես եմ ճշմարիտ որթը, եւ իմ հայրս մշակն է...
Եմ մէջս կեցեք, ու ես ձեր մէջ. ինչպէս ճիւղը չկրնար
ինքիբմէ սրբուղ բերել, եթէ որթին վրայ հասարարուած
ջրլոյս, նոյնպէս դուք չեք կրնար, եթէ իմ վրաս
հասարարուած չջրլոյս: Ես որթն եմ, ու դուք ճիւղերն եք.
ան որ իմ վրաս հասարարուած է՝ եւ ես անոր վրայ,
անիկա շտաբ սրբուղ կը բերէ, վասն զի առանց ինձի
բան մը չեք կրնար ընել»:

Տոլիսանմու 15:1, 4-5

ԱՄՍԱԳԻՐ

Մկարտնբեր, 2011թ.
N8 (26)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Արևելյան Եվրոպայում Իվան Վորոնասկի ծառայության 90-ամյակը.....	1
Իվան Պետրովիչ Ֆեդոտով.....	4
Սովորում ենք աղոթել.....	7
Ասպծու հրամանը.....	11
Երկու հրեշտակ.....	14
Նայեցեք դաշտի շուշաններուն.....	15
Դարձի պարմություն.....	16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք Ձեր դիտողությունները, առաջարկություններն ու փափկություններն ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք Ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526

«Բարի լուր» ամսագիրը տպագրվում է հոժարա կամ նվիրատվությունների շնորհիվ: Նվիրատվությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն: Հեռ.՝ 093-954-930

ԱՐԵՒԵԼՅԱՆ ԵՎՐՈՊԱՅՈՒՄ ԻՎԱՆ ՎՈՐՈՆԱՆԻ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ 90-ԱՅԼԱԿՈՒ

....Աթոն դուք ինչ հարցնեք, թե որտեղ է ծնվել Քրիստոսը, ապա ես կարող եմ չեղ պատասխանել. «Մեկ արդի Քննադատում»։ Աթոն կրկին հարցնեք, թե երբ է ծնվել Քրիստոսը, կպատասխանեմ չեղ. «1907թ. օգոստոսի 12-ին, այն օրը, երբ Արամ հավարթով ընդունեցի իմ արքունի՝ որպես իմ Փրկիչ»։

Իվան Ալեքսանդրի Վորոնսկի
«ЕВАНГЕЛИСТ» ամսագիր, N 2 / 1928թ., էջ 3

Ի.Վ. Վորոնսկի

Օրենբուրգի մահանգում (այսօր այն Մագնիտոգորսկի է) 1886 թ. ուրալյան կազակ Պյոտր Չերկասովի բազմազավակ ընտանիքում ծնվեց մի երեխա, որին ուղղափառ քահանան անվանեց եկեղեցու սուրբերից մեկի անունով՝ Նիկիտա։ Եվ, իհարկե, ոչ ոք այդ պահին չէր կարող իմանալ, որ հենց այս երեխային՝ Նիկիտա Պետրովիչ Չերկասովին, Տերը պիտի ընտրեր հոգևորապես քնած Ռուսաստանի խորքերից, որպեսզի ռուս ժողովրդին և ապա՝ նաև նախկին Խորհրդային Միության մյուս ժողովուրդներին բացեր ճշմարիտ Ավետարանը, հայտներ Հիսուս Քրիստոսով փրկվելու, կենդանի Աստ-

ծու հետ Սուրբ Հոգով մեկանալու, Սուրբ Հոգու մկրտության, Սուրբ Հոգու պարգևների մասին, որոնք այսօր էլ գործում են, ինչպես առաջին դարի առաքյալների ժամանակվա եկեղեցիներում։

Տիրոջ ճամփաները անիմանալի են։ Եվ ահա, 1907 թվականին Նիկիտա Չերկասովը ճանապարհվում է բանակ՝ Թուրքմենստան, Կազերմենսկոյվոյ վայրը։ Այստեղ խիզախ օրենքադրական կազակին պատրաստում էին որպես պահեստային սպա։ Երիտասարդ Չերկասովն անգամ պատկերացում չուներ, որ Աստված իր համար ուրիշ բանակ և ուրիշ զենքեր էր պատրաստում։ Կազերմենսկից ոչ հեռու ջերմեռանդորեն ավետարանական ճշմարտություն էր տարածում Տաշքենդի մկրտական եկեղեցին։ Արդժեքատունը լցված էր Տիրոջ անունը

Պեպրեմբերի, 2019թ., № 8 (26)

փառաբանող երիտասարդներով, և հենց երիտասարդների հրավերով էլ այնտեղ մուտք գործեց կուրսանտ Չերկասովը:

Սկզբում երիտասարդը տատանվում էր, սակայն մի քանի այցելությունից հետո նա Հիսուսին ընդունեց որպես անձնական Փրկիչ, ապա Տիրոջ հետ ուխտի մեջ մտավ ջրի մկրտությանը: Նույն օրը նրա հետ մկրտվում էր նաև Եկատերինա Աֆանասևա Բաշկիրովան, որ մի համեստ աղջիկ էր Կըզըլ-Արաֆատից, եկել էր Տաշքենդ՝ բուժբույրական գործ սովորելու: Նույն թվականին Նիկիտան և Եկատերինան ամուսնացան:

Նրանք ապրում էին ոչ շատ շքեղ, բայց Տիրոջ օրհնության հովանու տակ, խաղաղ և լիակատար փոխըմբռնման պայմաններում:

Նիկիտա Չերկասովն այլևս չէր կարող երկու Տիրոջ ծառայել. նա պետք է թողներ իր զինվորական կարիերան: Սկսվեցին հալածանքներ: Նրան ձերբակալեցին, սակայն նա ընտանիքի հետ կարողացավ փախչել, և 1910թ. եղբայրների խորհրդով անցավ Չինաստանի սահմանը, որտեղ ծնվեց նրանց երրորդ երեխան: Երկու տարի անց նրանք Ճապոնիայով անցան Ամերիկայի Միացյալ Նահանգներ՝ նախօրոք դիմելով ԱՄՆ-ին ապաստանի համար: Նա նաև փոխեց իր անունը՝ դառնալով Իվան Եֆիմովիչ Վորոնաս: Նրանք հաստատվեցին Կալիֆորնիայի Սան Ֆրանցիսկո քաղաքում, որտեղ նա շարունակում էր քարոզել և ծառայել Տիրոջը:

Ի.Ե.Վորոնասը Նյու Յորքում ծանոթացավ Սիրիցների ընտանիքի հետ և այդտեղ առաջին անգամ լսեց Սուրբ Հոգու մկրտության մասին: Իսկ երբ մեծ աղջիկը՝ Վերան, մկրտվեց Սուրբ Հոգով և լեզուներով աղոթում էր, Իվան Վորոնասը մտածեց, որ այդ փորձառության մեջ կա մի ուրիշ բան: Նա նաև իր աղջկա մոտ դրական փոփոխություններ զգաց Սուրբ Հոգով մկրտվելուց հետո: Վորոնասը սկսեց ջերմեռանդորեն ուսումնասիրել Ավետարանը և շուտով Աստված նրան էլ մկրտեց Սուրբ Հոգով: Եվ մի օր, աղոթքա-

Ի.Ե.Վորոնասը կնոջ և երեխաների հետ

ժողովի ժամանակ, Վորոնսկն Աստծուց հայտնություն ստացավ՝ վերադառնալ Ռուսաստան և Ուկրաինա՝ Առաջին համաշխարհային պատերազմից և բոլշևիկյան ապստամբությունից բզկտված, քարուքանդ եղած, քաղցած, համաճարակների ու լեցինյան աթեիստական գաղափարների թագավորություն: Նա, իր կինն ու հինգ երեխաները (ամենափոքրիկը՝ Իվանը, դեռ մեկ տարեկան չկար), բողնելով իրենց բարեկեցիկ կյանքը, 1920 թ. ամռանը պատրաստվեցին վերադառնալ խորհրդային իշխանության տակ գտնվող այդ դժոխային վայրը, հոգևոր պայքարի էպիկենտրոնը, ուր նրանց տանում էր Սուրբ Հոգին: Նրա հետ էր նաև Վասիլի Կարտովիչը՝ կնոջ և երկու երեխաների հետ:

Աստված առատորեն օրհնեց եղբայրների հոգևոր անձնվեր գործը: Ազատվելով չեկիստական «կարանտինից», որտեղ Վորոնսկին հաջողվեց ապացուցել, որ Ռուսաստանից փախել է՝ ցարական պահակախմբից թաքնվելու համար, նույն իսկ տարում Օդեսայում կազմեցին Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաների առաջին եկեղեցին, որը հետագայում ներգրավեց հազարավոր եղբայրների և քույրերի:

1924թ. Ուկրաինայում արդեն 50-ից ավելի Սուրբ Հոգով մկրտված եկեղեցիներ ծնվեցին, 1925թ. այդ թիվը հասավ 150-ի, 1926-ին՝ 250-ի, իսկ 1929-ին այդ թիվը հասնում էր հազարի: Միայն ութ տարում ԽՍՀՄ-ում Աստծուն ծառայում էին Սուրբ Հոգով մկրտված արդեն 25 հազար հավատացյալներ:

Ի. Ե. Վորոնսկը եղբայրների հետ

1930 թ. Վորոնսկը, Կարտովիչը և շատ ուրիշ եղբայրներ ենթարկվեցին բռնաճնշումների: Նրանց բանտ նստեցրին, ապա աքսորեցին Սիբիր:

Վորոնսկի կնոջն աքսորեցին Միջին Ասիա: Եկատերինա Վորոնսկան բանտերում և աքսորներում ընդհանուր առմամբ անցկացրեց 25 տարի, ապա՝ 1956թ., իր երկու երեխաների հետ (մյուս երեխաներն ավելի շուտ էին մեկնել) արտագաղթեց ԱՄՆ:

Դժբախտաբար, ստույգ տեղեկություններ չկան Իվան Եֆիմովիչ Վորոնսկի կյանքի վերջին տարիների մասին: Կա մի վկայություն, որ բանտում պահակները նրա վրա բաց են թողել զազազած շների, որոնք էլ բզկտել են Վորոնսկին, և ստացած վերքերից նա մահացել է:

Այդ օրերից անցել է 90 տարի: Իվան Վորոնսկի գործը շարունակվում է նախկին ԽՍՀՄ ողջ տարածքում: Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաների եկեղեցիներն աճում են և տանում են հոգևոր աշխատանք՝ շարունակելու Վորոնսկի գործը:

Պեպրեմբեր, 2014թ., ԾՆՆ 8 (26)

Իվան Պետրոսյան Ֆեդոտով

Իվան Ֆեդոտովը ծնվել է 1929թ. սեպտեմբերի 13-ին, Տամբուլի մարզի Ստարո-Յուրևսկի շրջանի Եսկովո գյուղում, ուղղափառ ընտանիքում: Ընտանիքը 1936թ. տեղափոխվել է Մոսկվա՝ բնակության: Ֆեդոտովը մեծացել և դաստիարակվել է առանց հոր. վերջինս հանքահորում ողբերգական պատահարի զոհ էր դարձել:

1949թ. զորակոչվել է Բալթիական նավատորմ: Ծառայության չորրորդ տարում, երբ արձակուրդում էր, այցելեց բալտիստական եկեղեցի, ուր հաճախում էր նաև մայրը: Մինչ զորացրվելը, ապաշխարելուց հետո, նա հաճախում էր Ռիգայի եկեղեցին, իսկ զորացրվելուց հետո, 1954-1957թթ., սկսեց հաճախել Մոսկվայի Մալովուգոլսկ փողոցի 3-րդ տանը գտնվող բալտիստական եկեղեցին և դարձավ այնտեղի երիտասարդների պատասխանատուն:

1957թ. Իվան Ֆեդոտովը մկրտվեց Սուրբ Հոգով, հետո նա դարձավ Մոսկվայում գտնվող ԱՀԶ (հիսունականներ) եկեղեցու քարոզիչ: Ավետարանի հանդեպ հետաքրքրությունը մեծացավ, և հավատացյալներից շատերը մկրտվեցին Սուրբ Հոգով: Այդպես Մոսկվայում և Մոսկովյան

տարածաշրջանում կազմավորվեց 500-600 հոգուց կազմված Սուրբ Հոգով մկրտված եկեղեցի: Ամեն կիրակի, ամառ թե ձմեռ, նրանք հավաքվում էին անտառներում, անց էին կացնում հավաքություններ ու հաղորդություններ:

Կառավարությունը Մոսկովյան շրջանում աթեիստական շտաբ բացեց, որի անդամները հետապնդում էին հավատացյալներին: Իվան Ֆեդոտովը աղոթքի մարդ էր, և Նրա աղոթքներով Աստված փափագողներին մկրտում էր Սուրբ Հոգով, բժշկվում էին հիվանդները: 1960թ. Ֆեդոտովը ՊԱԿ-ի (КГБ) կողմից ձերբակալվեց սուտ վկայության հիման վրա՝ իբր մի քաղաքացու դրդել էր զոհաբերության համար սպանել սեփական երեխային: Նրան դատապարտեցին տասը տարվա ազատազրկման: Նա այդ դաժան պատիժը կրեց Ռուսաստանի Արխանգելի մարզում գտնվող ուղղիչ-աշխատանքային ճամբարներում: Տասը տարվա ազատազրկումից հետո ՊԱԿ-ի աշխատակիցները նրան թույլ չտվեցին վերադառնալ Մոսկվա, այդ պատճառով նա գնաց Մոսկվայից 101 կմ հեռու գտնվող Կալուգայի շրջանի Մալոյարոսլավսկ քաղաքն ու հիմնավորվեց այնտեղ:

Ֆեդոտովն ամուսնացավ 1974թ., 41 տարեկան հասակում: Նրա կինը՝ Վալենտինա Բորիսովնա Բաշմա-

կովան, Մոսկվա էր տեղափոխվել Մորդովիայից: Նա Մորդովիայում հիսունական եկեղեցու ստեղծմանն ակտիվ մասնակցություն ունենալու համար ազատագրկվել էր 3 տարով՝ անցկացնելով այդ տարիները ուղղիչ-աշխատանքային ճամբարներում: Նա Մալոյարոսլավեց քաղաքում Աստծու օգնությամբ հիմնեց Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաների (հիսունականներ) եկեղեցի և սկսեց պտղաբեր գործունեություն ծավալել եպիսկոպոսներ Վիկտոր Բելիխի և Իվան Լևչուկի հետ: Այդ պատճառով Ֆեդոտով եղբայրը ձերբակալվեց գաղտնի ծառայության կողմից և Կալուգայի մարզային դատարանում դատապարտվեց երեք տարվա ազատագրկման՝ ուղարկվելով հատուկ խիստ ռեժիմի ուղղիչ-աշխատանքային ճամբարներ:

Ազատագրկումն անցկացրեց Պենզայի շրջանում: Ազատվելուց հետո նա շարունակեց իր օրինյալ գործը՝ ռուսաստանյան ԱՀՔ եղբայրության եկեղեցիների ստեղծման մեջ:

1981թ. Կալուգայի շրջանային դատարանի կողմից Իվան Ֆեդոտովը Մալոյարոսլավեց քաղաքի ԱՀՔ տեղական եկեղեցու երեց Վլադիմիր Մուրաշկինի հետ երրորդ անգամ դատապարտվեց ազատագրկման՝ երեխաների կիրակնօրյա դպրոց հիմնելու համար: Պատիժը կրեց Ռուսաստանի հյուսիսում գտնվող Կոմի Ինքնավար Հանրապետության մայրաքաղաք Սիկտիվկարում: 1986թ., ազատվելուց հետո, գտնվում էր ռստիկանության հսկողության տակ՝ առանց քաղաքից բացակայելու իրա-

վունքի: Նա հավատքի համար ազատագրկվել է երեք անգամ, ազատագրկման մեջ եղել է 10, 5 և 3 տարով: Բանտարկյալները նրան հարգում էին, քանի որ հասկանում էին, որ նրան դատապարտել են առանց հանցանքի: Չարականները բազմիցս սպասել են նրա մահվանը և՛ ամենադժվար աշխատանքներին ուղարկելիս, և՛ սրտի նոպայի ժամանակ բանտախցում դեղ տալուց հրաժարվելիս, և՛ քնած ժամանակ խեղդել փորձելիս: Բայց Իվան Ֆեդոտովի հավատքն առ Աստված պահել է նրան, օգնել նույնիսկ ամենադժվար կացության մեջ դիմանալ և չընկճվել:

Իվան Ֆեդոտովի գլխավորությամբ Մալոյարոսլավյան տեղական եկեղեցին առաջիններից էր, որ կառուցեց աղոթքատուն, ստեղծեց մախկին թմրամոլների վերականգնողական կենտրոն՝ պարբերաբար մեծացնելով իր պտղաբեր ազդեցությունը շրջապատի վրա:

Վ.Ի.Բելիխի և այլ եպիսկոպոսների հետ նա շատ ջանք է դրել Հայաստանում, Ադրբեջանում, Օսեթիայում, Վրաստանում, Ուզբեկստանում, Կիրգիզստանում և Բալթիայի երկրներում ԱՀՔ եկեղեցիների հիմնադրման, ամրապնդման ու միաբանության համար:

1992թ. օգոստոսի 1-2-ը Մոսկվայում կայացավ ԱՀՔՄԵ-ի առաջին համաժողովը՝ Եղբայրությունը վերանվանելով «Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաների միացյալ եկեղեցի»՝ ԱՀՔՄԵ: Համաժողովում Վ.Ի.Բելիխին

Պենզայեցիների, 2014թ., © N 8 (26)

ընտրեցին ԱՀԲՄԵ-ի ավագ եպիսկոպոս, իսկ Ի.Պ.Ֆեդոտովին՝ տեղակալ:

Վիկտոր Բելիխի մահից հետո ԱՀԲՄԵ-ի ավագ եպիսկոպոս ընտրվեց Իվան Պետրովիչ Ֆեդոտովը, իսկ նրա տեղակալ՝ Գեորգի Բաբին:

2011թ. օգոստոսի 18-ին ավագ եպիսկոպոս Ի.Պ.Ֆեդոտովը նման արտի նույնպիսի ու հավիտենություն տեղափոխվեց Բրյանսկի շրջան կատարած այցելություններից մեկի ժամանակ: Այսպիսի հերոսների մասին Պողոս առաքյալը գրել է. «Ուրիշներ ալ նախատինքներու ու ծեծերու, նաև կապերու ու բանտերու փորձը առին. Բարկոծուեցան, տղոցուեցան, փորձանքի

մեջ ինկան, սուրով սպաննուելով մեռան, ոչխարի մորթերով ու այծի մորթերով պտրտեցան, կարօտութիւն քաշելով, նեղը իյնալով, չարչարուելով, (Որոնց արժանի չէր աշխարհս).... » (Եբրայեցիս 11:36-38):

Սա վստահորեն կարելի է վերագրել նաև **Իվան Պետրովիչ Ֆեդոտովին:**

Աղոթքը սեր է բորբոքում

Մեր փրկության նպատակը հավիտենական կյանքն է և Աստծու հետ լինելու ու Նրա սերը վայելելու հնարավորությունը: Մի՞թե մեզնից յուրաքանչյուրը չի փափագել շատ ժամանակ անցկացնել նրա հետ, ում շատ է սիրում: Մի՞թե չենք զգացել, որ երբևէ չենք հոգնում մեր սիրելիների հետ շփումից, ինչքան էլ երկար մնանք միասին: Մի՞թե չենք զարմացել՝ «Ի՛նչ արագ է թոչում ժամանակը»:

Այո՛, այդպիսին է սիրո բնությունը: Մերը սերտ փոխհարաբերությունների համար ժամանակ է պահանջում: Մերը ձգտում է մտերմության: Աստված սեր է: Աստծու սիրտը նույնպես փափագում է մարդու հետ շփման: Մենք բորբոքում ենք այդ սերը մեր աղոթքի կյանքով:

Աստծու հետ ծանոթանալու համար աստվածաշնչյան հեռոսները Նրա հետ շատ ժամանակ էին անցկացնում: Արահամն Աստծու մտերիմ բարեկամն էր: Աստված Աբրահամից Իր մտադրությունները չէր թաքցնում. «Միթե Աբրահամէ պահե՞մ ինչ որ ընելու եմ» (Ծննդոց 18:17): Դավիթը նույնպես

հավատարիմ էր Արարչին: Աստված նրա հետ խոսում էր որպես Իրեն դուր եկած մարդու: Դավիթը ջերմեռանդությամբ գովերգում էր Աստծուն: Աստված ասում է մեզ նրա հաջողության պատճառը՝ «Այնպես, ինչպես նա սիրեց Ինձ, Ես կսիրեմ նրան»: Դավթի համար չկար առավել հաճելի բան, քան իր աղոթքի ժամը: «Ինչպես եղջերուն ջորիի վտակներուն կը փափաքի, այնպես ալ իմ անձս քեզի կը փափաքի, ով Աստուած: Հոգիս ծարաւի է Աստուծոյ, կենդանի Աստուծոյն. ե՛րբ պիտի գամ ու երևնամ Աստուծոյ առջև» (Մաղմուս 42:1-3):

Այո, Հիսուսին սիրողները ծարավ են աղոթքի, նրանց համար թանկ է Աստծու հետ լինելը:

Երկնային Հոր կամքն այն է, որ մենք Հիսուսին նմանվենք: Մարդիկ Աստծու բնությունը դրսևորում են Նրա հետ անընդհատ աղոթքի մեջ հաղորդակցվելով: Ում հետ որ մարդն ընկերանա, հետագայում կնմանվի նրան: Այսպես է ասվում *Առակաց 13:20-ում*. «Իմաստուններուն հետ քալողը իմաստուն կ'ըլլայ»: Ինչքան շատ ենք մենք հաղորդակցվում Աստծու հետ, այնքան շատ ենք Նրան նմանվում. «Իսկ ան որ Տէրոջը կը մօտենայ, Անոր հետ մէկ հոգի կ'ըլլայ» (Ա Կորնթացիս 6:17): Մովսեսը 40 օր Աստծու հետ անցկաց-

Պեպրեմբեր, 2014թ., ՇՆ 8 (26)

րեց՝ լինելով ծոմի և աղոթքի մեջ: Երբ նա իջավ ներքև, նրա սրտում լցված լույսը վառ պատկերվում էր նաև դեմքին: Աղոթքի մարդիկ երբեք անհարմար իրավիճակի մեջ չեն հայտնվում: Չկա մի ուժ, որ կարող լինի բաժանել Աստծու սիրով լցված մարդուն: Աղոթքի մարդիկ ասում են. «Ո՞վ կարող է ինձ գատել Աստծու սիրուց»: Ստեփանոսը շրջապատված էր թշնամական ամբողջով, բայց նա ծնկած աղոթում էր: Անգամ մահվան ուրվականը չկարողացավ խամրեցնել նրա դեմքի փայլը:

Երբեք մի՛ վստահեք ձեր տաղանդին և հնարավորություններին: Աստված չի կարող օգտագործել այն մարդուն, ով ժամանակ չունի Աստծու համար: Միայն աղոթքի մարդուն կարող է օգտագործել Աստված: Նայեք Նեեմիային, մարդու, որն Աստծու օգնությամբ վերականգնեց Երուսաղեմի քանդված պարիսպները: Ի՞նչ եք կարծում, ի՞նչն էր նրա ծառայության հիմքում ընկած: Պարզ է՝ աղոթքի կյանքը: Իմանալով, որ Երուսաղեմի պատերը փլված են, նա լացեց և ծոմապահությամբ աղոթեց՝ երազելով, որ Աստված իրեն կտա այդ համաճարարությունը:

Ի՞նչ էին անում առաքյալներն իրենց ծառայությանը ամբողջովին նվիրվելուց առաջ: Ինչպես և իրենց ասել էր Հիսուսը, նրանք աղոթում էին հունձքի Տիրոջը, որ մշակներ հանի (Մատթ. 9:38):

Ի՞նչ արեց Պողոսը դարձի գալուց հետո: Նա աղոթեց: Պողոսի համար Ամանիային Աստծուց տրված նշանն այս էր. «...սհա անիկա աղօթք կ'ընէ» (Գործք 9:11): Իր ծառայության համար նա զորություն և ուժ ստացավ աղոթքների շնորհիվ:

Առաքյալները, Քրիստոսի ավետարանը բովանդակ աշխարհում քարոզելուց առաջ, 10 օր աղոթքով անցկացրին

վերնատանը: Տե՛ր Հիսուսն Իր երկրային ծառայությունն սկսելուց առաջ 40 օր ծոմի և աղոթքի մեջ էր:

Աստծու համար ինչ-որ բան շարժել կարող է միայն նա, ով շարժվում է Աստծու հետ:

Միայն Աստծու բարեկամները կարող են հավատարիմ ծառայողներ լինել:

Աղոթքը հրաշքներ է գործում

Աղոթքը շարժում է այն Ձեռքը, որը շարժում է աշխարհը:

Քրիստոնեական կյանքը արտասովոր կյանք է: Աղոթքը այդ արտասովոր կյանքի զարկերակն է: Աստված շատ հրաշքներ է արել ի պատասխան աղոթքների:

Ինչպես մենք ենք ձգտում բավարարել մեզ մտերիմ մարդկանց ցանկությունները, այնպես էլ Աստված ձգտում է կատարել Իրեն աղոթող բարեկամների ցանկությունները:

Աբրահամն աղոթեց, և Դովտի ընտանիքը փրկեց կոռստից:

Մովսեսն աղոթեց և ստացավ Աստծու Խոսքը՝ հենց Աստծու ձեռքով գրված պատվիրանները:

Հեսուն աղոթեց, և նույնիսկ արևը կանգ առավ:

Եզեկիան աղոթեց, և հազարավոր թշնամիներ կոտորվեցին:

Եզրասն աղոթեց, և մարդիկ ուղղվեցին:

Եղիան աղոթեց, և անձրևը դադարեց: Կրկին աղոթեց, և օրհնության անձրևներ հեղվեցին:

Եղիսեն աղոթեց, և մահացած մարմնի մեջ կյանք մտավ:

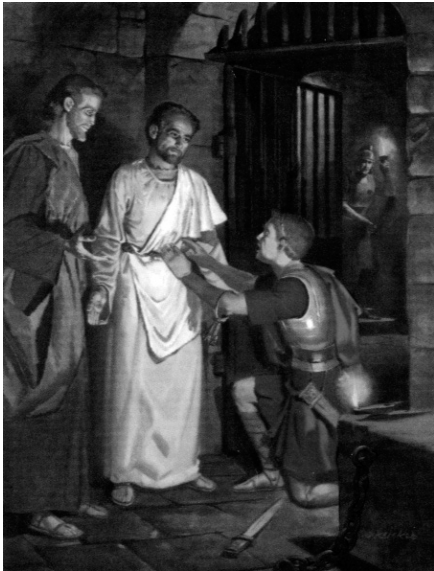
Դավիթն աղոթեց ու երգեց՝ իր տա-

դանդը դարձնելով ուրիշների համար օրհնություն:

Սամսոնն աղոթեց ու ստացավ զորություն և ուժ՝ առյուծին մասնատելու համար:

Մարգարեներն աղոթում և ստանում էին հայտնություններ ապագայի մասին և ցուցումներ՝ ներկայի համար:

Պողոսն ու Շիղան աղոթեցին, և բանտի դռները բացվեցին:

Քրիստոսն ամեն բան աղոթքով էր անում: Երբեմն Աստծու Որդին աղոթում էր ողջ գիշեր: Երբեմն, լուսաբացից շատ առաջ, առանձնանում էր աղոթքի համար: Նա աղոթում էր, և երկինքը բացվում էր, Երկնային առաքիլներն՝ Սուրբ Հոգին էր իջնում: Նա աղոթում էր և լսում էր Իր Հոր ձայնը: Նա աղոթեց և հաղթեց դևին: Նա աղոթեց և հազարավորներին կերակրեց մի քանի հացով: Նա աղոթում էր և ճանաչում Աստծու կամքը: Նա աղոթում էր և հանում չար ոգիները: Աղոթքով Նա հաղթեց մարմնին և մխիթարեց սգավորներին, հայտնեց գալիք վտանգ-

ների մասին: Նա աղոթեց և զոհեց Իրեն, չարչարվեց խաչի վրա ուրիշների համար: Նա աղոթեց, և Հայրը Մխիթարիչը ուղարկեց աշակերտներին:

Հրաշքներն աղոթքի մարդկանց կյանքում առատ են լինում: Այդպիսի մարդիկ չեն շփոթվում գայթակղություններից, չեն վախենում սատանայի խորամանկություններից: Աղոթքը բացում է երկինքը և հաղթում դժոխքին:

Մխավվում են նրանք, ովքեր աղոթքի հնարավորությունների ձեռքբերումը թողնում են անորոշ ապագային՝ խաբելով իրենք իրենց. «Կաղոթեմ, երբ սովորեմ այսինչ բանն անել»: Դուք հասկանում եք աղոթքի գաղտնիքներն այն ժամանակ, երբ աղոթում եք: Աստված աղոթքի բազմաթիվ ճշմարտությունները հայտնում է միայն աղոթող մարդկանց: Մի՞թե հնարավոր է լողալ սովորել առանց ջուրը մտնելու:

Հիսուս Քրիստոսն աղոթքի վերաբերյալ շատ դասեր է տվել: Նա սովորեցնում էր դա միայն նրանց, ովքեր ծարավ էին աղոթքի: Լավ է միանգամից աղոթել տասը օր, քան տասը տարի նախօրոք ուսումնասիրել աղոթքի մասին տեղեկությունները:

Օրվա մեջ ընտրեք աղոթելու որոշակի ժամ, դա կարևոր է աղոթքի կյանքի հաջողության համար: Ցանկացած վարպետության համար ժամանակը ամենագլխավորն ու կարևորն է: Առանց ջանքի չկա հաղթանակ: Մտածեք՝ ինչքան ժամանակ կարող եք տրամադրել ձեր աղոթքի կյանքին, որը մարդուն հաղորդակից է դարձնում Աստծու հետ: Այն մարդը, ով ժամանակ չի տրամադրում երաժշտական գործիքներով պարապելուն, լավ երաժիշտ չի դառնա:

Երկար աղոթքը չի կարող փոխարինել հաջորդ օրվա աղոթքի բացակայությանը:

Պեղեկություններ, 2014թ., © N 8 (26)

Աստվածաշնչյան հեքուսներն իրենց աղոթքի համար ունենին անփոփոխ ու որոշակի ժամանակահատված:

Պետրոսն ու Հովհաննեսը միասին գնում էին տաճար՝ աղոթքի ժամին, որը սովորաբար լինում էր ժամը 9-ին: Նրանք ընդամենը մի քանի օր առաջ էին ավարտել իրենց տասնօրյա աղոթքը, որի շնորհիվ Պենտեկոստի օրը լցվել էին Սուրբ Հոգով: «*Եւ ամէն ատեն տաճարին մէջ էին, ու կը գովաբանէին և կ'օրհնէին զԱստուած: Ամէն*» (**Դուկաս 24:53**): Նրանք չդադարեցին աղոթք անել միայն այն բանի համար, որ մի քանի օր առաջ էին երկար օրեր աղոթել: Նրանք գնահատում էին աղոթքի ժամը՝ հետաձգելով մյուս բոլոր գործերը:

Դանիելը նույնպես հստակ ժամանակ ուներ իր աղոթքների համար (**Դանիել 6:10**): Նույնիսկ իր կյանքը փրկելու համար նա չգոհարեց իր աղոթքի ժամանակը: Եկե՛ք մենք էլ պահպանենք մեր աղոթքի ժամերը, և Աստված կհատուցի մեր աղոթքի համեմատ: Թող, որ Աստված իմանա մեր աղոթքաժամերը:

Նրանք, ովքեր ժամանակ չեն գտնում աղոթքի համար, աստիճանաբար կորցնում են աղոթքի հոգին: Սկզբի համար կարելի է աղոթել օրը երեք անգամ, 20-ական րոպեով: Դուք հաճելիորեն կգարնանաք՝ տեսնելով Աստծու օրհնությունն ամբողջ օրվա համար: Ցանկալի է ընտրել աղոթքի համար ամենաբարենպաստ տեղը:

Փնտրեք Աստծու ներկայությունը՝ մնալով լռության մեջ: Աղոթքի առաջին քայլը Աստծուն փնտրելն է, Աստծու հետ միանալը, Աստծու մեջ ապրելը և աղոթքում արթուն մնալը (**Մատթեոս 6:6**, **Ա Պետրոս 4:7**):

Իմացե՛ք, Նա մոտ է բոլոր նրանց, ովքեր փնտրում են Իրեն: Գոհացե՛ք

Տիրոջից՝ Նրա անսահման սիրո և գթության համար: Աղոթքն առանց հավատքի անօգուտ է: «*Եվ ահա ամէն օր ես ձեզի հետ եմ մինչև աշխարհիս վերջը*» (**Մատթեոս 28:20**). այսպիսին էր Աստծու Որդու խոստումը մեզ: Չկա մի վայրկյան, որ Նա մեզ հետ չլինի: Աղոթքի ժամանակ մենք գիտակցում ենք այդ ճշմարտությունը: Չգտեք աղոթքի ժամանակ ամբողջովին մտնել Աստծու ներկայության մեջ: Նրա ներկայության մասին միտքը հենց կհեռացնի ձեզ ունայն մտքերից ու խոսքերից: Դուք կընկղմվեք Նրա քնքուշ ներկայության մեջ: Նրա մոտ լինելը աննկարագրելի ուրախությամբ կլցնի ձեր ամբողջ էությունը:

Դավիթը խորհուրդ է տալիս ձեզ. «*Մտե՛ք անոր դռները գոհութեամբ, ու անոր սրահները՝ օրհնութեամբ. գոհացե՛ք անկէ ու օրհնեցե՛ք անոր անունը*» (**Մաղմուս 100:4**): Երգեցե՛ք գոհության երգեր՝ ամեն մի խոսքի մեջ իմաստ դնելով: Փառաբանե՛ք Տիրոջը Իր ամենակարող գործերի համար: Գոհացե՛ք Նրանից Իր սիրո և սրբության համար:

«*Բանի մը համար հոգ մի ընէք. հապա ամէն բանի մէջ աղօթքով ու աղաչանքով, և գոհութիւնով մէկտեղ, ձեր խնդրուածքը Աստուծոյ յայտնի ըլլայ*» (**Փիլիպեցիս 4:6**): Տղե՛ք անկեղծ՝ ամեն բանի մասին պատմելով Աստծուն, ոչինչ մի՛ թաքցրեք: Անկեղծորեն խոսե՛ք ձեր տխրության, պլանների, ցանկությունների մասին՝ խնդրելով աջակցություն և օրհնություն: Աստված ասաց. «*...առանց ինծի բան մը չէք կրնար ընել*» (**Հովհ.15:5**):

Հիսուսն ասաց. «Խնդրեցե՛ք և կտրվի ձեզ»: Ի՞նչ նկատի ուներ Նա «խնդրեցե՛ք» ասելով: Դա նման է այն բանին, թե ինչպես է երեխան հորից հաց խնդրում: Արդյո՞ք անհրաժեշտ է որո-

շակի լեզու կամ ժեստ՝ հոր կամ հարազատ ընկերոջ հետ խոսելիս:

Մեկդի՝ ձգեք վախը և խոսե՛ք ազատ ձեր բոլոր պրոբլեմների, կարիքների և զգացմունքների մասին՝ հավատքով, պարզությամբ, անկեղծ սիրով, ստանալու հույսով: Մի՛ օգտագործեք ունայն խոսքեր: Անպայման արտահայտեք ձեր կարիքները: Մի՛ մտածեք, որ շատ բառեր ասելով դուք աղոթքն ավելի արդյունավետ եք դարձնում:

Հիսուսն ասաց. «Ու երբ աղոթք կ'ընեք, հեթանոսներուն պէս շատախօս մի ըլլաք...» (Մատթ.6:7): Հիսուսը նշում է, որ երեխայի խնդրանքը հստակ է ու անպայման իր մեջ ներառում է հաց, ձուկ, ձու և այլն, և ոչ թե ընդհանուր սնունդ: Հիսուսը բերում է մաս ալլ օրինակ՝ մարդն եկավ իր ընկերոջ

մոտ կեսգիշերին՝ հացի համար, և նկատեք, թե ինչպես է խնդրում. «Բարեկամ, ինձի երեք նկանակ փոխ տուր. վասն զի իմ մէկ բարեկամս ճամբայէ ինձի եկաւ, ու բան մը չունիմ անոր առջեւ դնելու» (Դուկաս 11:5-6): Նա իր խնդրանքը շատ հստակ դրսևորեց՝ ասելով «երեք»: Սրանում է հաջող աղոթքի գաղտնիքներից մեկը: Աստծու օրհնությանն ու աջակցությանը զինվորագրվելու լավագույն միջոցներից է այն, որ մենք հստակ աղոթենք: Պետք է հիշել և պահել աղոթքի խնդրանքների ցանկը: Սովորեք ձեր ցանկություններն արտահայտել մի քանի խոսքով: Ձևակերպեք աղոթքի խնդրանքները մինչ աղոթքի կանգնելը:

Շարունակելի

ԱՍՏԾՈՒ ՀՐԱՄԱՆԸ

Չղջումը հենց մեղքից հրաժարվելն է:

Մի անգամ նեապոլցի թագավորն այցելեց խոշոր թիանավ և սկսեց հարցուփորձ անել հանցագործության համար դատապարտված թիավարներին, թե ինչի համար են նրանց այդքան տաժանակիի պատժի ենթարկել: Բոլորն սկսեցին բողոքել իրենց հանդեպ անարդարացի մեղադրանքներից և խնդրում էին իրենց ազատ արձակել: Միայն մի մարդ, որը շղթայված էր թիին, լռում էր: «Իսկ ինչու՞ դու ոչինչ չես ասում քեզ արդարացնելու համար», հարցրեց թագավորը: «Իսկ ես արդարանալու ոչինչ չունեմ: Ես շատ չարագործություններ եմ արել և ուզում եմ անտրտունջ կրել իմ պատիժը»: Այդ լսելով՝ թագավորը հեզմանքով ասաց.

«Ինչպե՞ս կարող է այսպիսի չարագործը գտնվել օրինավոր մարդկանց մեջ: Հրամայում եմ նրա վրայից անմիջապես հանել շղթաները և վռնդել այստեղից, որպեսզի չփչացնի այս անմեղ մարդկանց»:

Նրան ազատեցին, մնացածներին բողեցին թիանավի վրա:

Այո՛, մա, ով տեսնում է իր մեղքը և անկեղծ խոստովանում, ստանում է մեղքերի բողոքյուն, իսկ մա, ով իրեն մեղավոր չի տեսնում, դատապարտվում է: Իր հանցանքները բաքցնողը հաջողություն չի ունենա, իսկ խոստովանողն ու դրանք բողոքողը ողորմություն կգտնի: «Եթե ըսենք թե Մենք մեղք մը չունինք, ինքզինքնիս կը խաբենք, ու մեր մէջ ճշմարտութիւն չկայ:

Պեպրեմիքեի, 2014թ., ԾՆՑ 8 (26)

Եթէ խոստովանինք մեղքերնիս, հաւատարիմ ու արդար է անկեալ մեր մեղքերուն բողոքին տալու, և մեզ բոլոր անիրաւութենէ սրբելու» (**Հովհ. 1:8-9**):

Թե՛ն մեղավորները մերժում են Աստծուն, բայց Աստված նրանց չի մերժում, Նա կամենում է փրկել մեղավորներին, այլ ոչ թե կործանել, ողորմել, ոչ թե պատժել:

Անառակ դուստրը գիշերը վերադարձավ տուն: «Մայրիկ, - ասաց նա, - ինչու՞ չես կողպել դուռը, չէ՞ որ գիշեր է, վտանգավոր է»: «Օ՛, աղջիկս, այն պահից, երբ դու հեռացար, ես այն միշտ բաց եմ պահել քեզ համար»:

Այդպես է և Աստծու մոտ, Նրա դռները բոլորի համար և միշտ բաց են: Նա կանչում է. «Վերադարձե՛ք, ուխտադրույժ զավակներ...»: «.....ան որ ինձի կու գայ, բնաւ դուրս պիտի չհանեն» (**Հովհ. 6:37**):

Վատ է, երբ հավատացյալը խոսում է իր նախկին մեղսակից կյանքից այնպես, ինչպես հիշում է իր նախկին մարտերի մասին պաշտոնաթող զինվորը: Լավագույնը, որ կարող ենք անել մենք մեր նախկին մեղքերի հետ, իհարկե, եթե դրանք ներվել են արդեն, դրանք թաղելն է՝ դրանց տալով արժանի գնահատական՝ ատելություն: Եկեք չկառուցենք մեր նախկին մեղքերի արձանները: Եթե դուք ստիպված եք ինչ-որ մեկի հետ անկեղծմանալ ձեր նախկին կյանքի մեղքերի հուշերի մասին, ապա լավ է այդ անել արցունքով, դեմքի վրա ամոթի նշաններով: Խոսեք միայն Աստծու անսահման ողորմության մասին, որ ձեզ տվել է մեղքերի բողոքություն:

Երբ Քրիստոսի հետ խաչված ավագակն իր սրտում հասկացավ, որ իր կողքինը հասարակ մարդ չէ, նա խնդրանքով դիմեց Քրիստոսին, և Քրիս-

տոսը նրան պատասխանեց. «Դու այսօր Ինձ հետ դրախտում կլինես»: Նա չասաց՝ մի որոշ ժամանակ անց, Նա ասաց՝ հենց այսօր: Այս խոսքերով Հիսուսը ցույց տվեց, որ այն պահից, երբ մեղավորը գոջա և ապաշխարի, հավատա Իրեն, կստանա երկնային քաղաքացիություն:

Մի անգամ Ֆրիդրիխ Մեծ արքան, բեռլինյան փողոցներում շրջելիս, հանդիպեց մի ծերունու, որը վատ էր տեսնում և քայլում էր շոշափելով: Թագավորը ներողություն խնդրեց ծերունուց և հետաքրքրությունից դրդված հարցրեց. «Դուք ո՞վ եք»: «Ես թագավոր եմ»: «Թագավո՞ր: Իսկ ո՞ւմ վրա եք դուք թագավորում»: «Ինքս ինձ վրա», - հպարտ պատասխանեց ծերունին:

Եթե մարդու հոգին ազատված է և Հիսուսով թագավորում ու իշխում է մարմնին, ապա իրապես մարդը թագավորում է ինքն իր վրա, և մեղքը չի կարող իշխել նրան:

Աստծու Որդին բոլոր Իրեն հավատացողներին ազատել է սատանայի և մեղքի իշխանությունից: Իսկ ինչու՞ են մի քանիսը մնում այդ ամոթալի մեղքի գերության մեջ: Ինչու՞ են սիրում խավարը և չեն գնում լույսին, այլ շատացնում են իրենց մեղքերը: Օգտվե՛ք ձեր իրավունքից և մտե՛ք Աստծու որդիների փառավոր ազատության մեջ:

Աստված այսօր ամեն տեղ ու բոլոր մարդկանց կոչ է անում ապաշխարել, քանզի Նա որոշել է օրը, երբ պետք է արդարությամբ դատի ամբողջ աշխարհը (տիեզերքը)՝ Իր նախասահմանած Մարդու միջոցով, բոլորին տալով հավաստիացում՝ Նրան մեռելներից հարություն տալով (Գործք 17:30-31):

Աստված, որպես Արարիչ, Իր արարածին տալիս է զոջալու և նախկին

Պեպրեմբեր, 2011թ., N 8 (26)

մեղքերից մաքրվելու հնարավորություն: Նա չի կամենում, որ մարդը հանկարծակիի գա, և զգուշացնում է այն մասին, որ պետք է դատի աշխարհը Իր նախասահմանած Մարդու՝ Քրիստոսի միջոցով, հավաստիացնելով բոլորին Նրա հարության մասին: Երբ հարուցյալ Փրկիչը գնաց Երկնային արքայություն, Նա ուղարկեց Սուրբ Հոգին, Ով սովորեցնում, զորացնում և մխիթարում է հավատացյալ ժողովրդին: Նա նաև զգուշացնում է մարդկությանը մեղքերի համար դատաստանի մասին, մանավանդ մեկ ընդհանուր մեղքի՝ Քրիստոսին չհավատալու:

Աստված շատ մարգարեներ և բարի լուր ավետողներ է ուղարկել՝ մարդկանց հավիտենական կյանքին մղելու: Աստծու Խոսքն ասում է. «Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն ուղարկեց, որպեսզի ամեն Նրան հավատացողը չկորսվի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»: Սակայն Նրան չընդունեցին և անօրենների ձեռքերով խաչեցին: Աստված հավաստեց Որդու Աստվածությունը՝ Նրան մեռելներից հարություն տալով, Սուրբ Հոգով՝ Ով բացահայտում է և հանդիմանում մեղքը: Ցավոք, մարդն իր անգեղջ սրտի համառությամբ ինքն իր համար դիզում է բարկություն Աստծու արդար դատաստանի օրվա համար, որ հատուցելու է ամեն մեկին իր գործերի համեմատ:

Մի անգամ բանտում կալանավորը իր աղոթքի ժամանակ աղաղակեց Աստծուն՝ ասելով. «Հիսուս, իմ կողքով անտարբեր մի՛ անցիր»: Աստված լսեց աղոթքը: Նա բանտարկյալի կողքով անտարբեր չանցավ, այլ դարձրեց նրան նոր մարդ, և արդյունքում այդ բանտարկյալը դարձավ Քրիստոսի

այգում օրհնյալ ծառայող: Մեր Տերը երբեք չի անցնի հոգու փրկության կարիք ունեցողի կողքով, որը Բարդուղիմեոսի նման կանչում է. «Հիսուս, որդի՛ Դավթի, ողորմե ինձ»:

Մի ժամանակ իրեշտակներն ասացին Ղովտին. «Փրկվիր, փախիր լեռները»: Այդպես էլ Աստծու՝ Հիսուս Քրիստոսի անունից ասում են ձեզ. «Փրկվիր, մեղավոր, շտապի՛ր Գողգոթա, լվա՛ մեղքերդ Հիսուս Քրիստոսի արյունով, հավատա՛ Աստվածաշնչի խոսքերին, որով կփրկվես դու և քո ամբողջ տունը»:

Կա մեղքերից ազատվելու միայն մեկ ճանապարհ՝ զոջալ, խոստովանել և թողնել մեղքը, հավատքով ընդունել Հիսուս Քրիստոսին որպես անձնական Տեր ու Փրկիչ:

Սիրելիներ, դժոխքն իր բերանը լայնացնում է ավելի ու ավելի շատ մարդկանց կուլ տալու համար: Այսօր է ժամանակը, ընդունե՛ք Քրիստոսին, և կփոխվի ձեր կյանքը, ու Աստծու Արքայությունը կլինի ձեր մեջ:

Պեպրեմբերի, 2014թ., © N 8 (26)

ԵՐԿՈՒ ՀՐԵՇՏԱԿ

Վասն զի իր հրեշտակներուն պիտի ապասրէ քեզի համար,
Որ քու բոլոր ճանապարհներուն մէջ քեզ պահեն:

Սաղմոս 91:11

Հոգևոր փոքր համայնքներից մեկի հովիվը տնից դուրս գալուց առաջ մեկ անգամ ևս ստուգեց հաղորդության համար անհրաժեշտ բոլոր պարագաները՝ խմբի ծեր և հիվանդ անդամին Հիսուս Քրիստոսի մարմնին և արյանը հաղորդակից դարձնելու համար:

Այո, անհրաժեշտ ամեն բան դրված է պայուսակի մեջ՝ հացը, գինին, Աստվածաշունչն էլ գրպանում է:

Աղոթեց, հագնվեց և դուրս եկավ: Չմեռային երեկոն արագ մթնշաղ էր հագնում: Ոտքով հասնելով կամրջին՝ հովիվը կանգ առավ: Հիշեց, որ վերջերս շատ էր խոսվում այդ կողմերում գործել սկսած ինչ-որ ավագակախմբի մասին, որը թալանում է ու վնասում անցորդներին, և այդ պատճառով էլ բոլորը խուսափում են երեկոյան ժամերին այդ կողմերով անցնելուց:

Հովիվը մի պահ հապաղեց և մտածեց, որ հիվանդի տուն տանող այլ ճանապարհ չկա, որոշեց անցնել կամրջով՝ նախապես աղոթելով Տիրոջը, խնդրելով Նրա պաշտպանությունը:

Կամրջով մի քանի քայլ անցնելով՝ հովիվը տեսավ, թե ինչպես մթության միջից իր առջև հայտնվեցին երկու բարձրահասակ տղամարդ: Նրանցից մեկը ձեռքը երկարացրեց հովվի ձեռքի պայուսակին:

- Ընկերներ,- կարողացավ ասել հովիվը՝ փորձելով կանխել կատարվելիք չարագործությունը: Բայց ավագակները, սարսափած, հետ քաշվեցին և արագ անհետացան խավարի մեջ:

Չհասկանալով կատարվածը՝ հովիվը շարունակեց ճանապարհը և, բարեհաջող անցնելով կամուրջը, հասավ ծեր քրոջ տուն: Քրոջը պատմեց, թե ինչպես Աստված պաշտպանեց իրեն ավագակներից:

Հովիվն ու ծեր քույրը ծնկի եկան և աղոթքով շնորհակալություն հայտնեցին Տիրոջը: Երբ պատրաստվում էին հաղորդությանը, դուռը բախեցին:

- Ո՞վ կարող է լինել,- զարմացավ ծեր կինը:- Այս ժամին ինձ այցելող չի լինում:

Հովիվը բացեց դուռը և տեսավ այն երկու ավագակներին, որոնց հանդիպել էր կամրջի վրա: Հովիվն սկսեց անձայն աղոթել՝ մտածելով, որ ավագակները եկել են հաշվեհարդար տեսնելու:

- Դուք մի՛ վախեցեք, մենք ձեզ ձեռք չենք տա,- հանգստացնելու համար ասացին «հյուրերը»:- Մենք դրա համար չենք եկել...

Հովիվը լուռ սպասում էր շարունակությանը, իսկ այդ ընթացքում ավագակներն ուշադիր զննում էին սենյակը՝ ինչ-որ մեկին փնտրելով: Ջարմանալով, որ այդ փոքրիկ սենյակում հովվից և ծեր կնոջից բացի ոչ ոք չկա, ավագակներից մեկը, որը ավագ էր երևում, տագնապած հարցրեց.

- Իսկ որտե՞ղ են սպիտակ զգեստներով, սրերը ձեռքերում այն երկու հոգին, որ քեզ պաշտպանում էին:

Հովիվն ամեն ինչ հասկացավ: Աստված երկու հրեշտակ էր ուղարկել պաշտպանության համար և թույլ տվել, որ իրեն թալանելու ելած երկու ավա-

զակները տեսնեն հրեշտակներին:

Այս ամենը բացատրելով անակնկալ հյուրերին՝ հովիվը նրանց տվեց աղոթատան հասցեն՝ հրավիրելով նրանց հոգևոր պաշտամունքների.

- Այնտեղ դուք կիմանաք ոչ միայն հրեշտակների, այլև ամենագլխավորի՝ մեր բոլորիս փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի մասին...

Հրաշալի է մեր Աստված բոլոր ժա-

մանակներում՝ երեկ, այսօր և հավիտյան: Նա Մեր է ու փրկիչ, Նա ոչ մեկի կորուստը չի ցանկանում, Նա փոխում է մարդկանց սրտերի չար մտքերն ու գործերը:

«Բարձրելոյն ծածկոցին տակ բնակողը Ամենակարողին հովանաւորութեանը տակ պիտի հանգչի» (Մաղմ. 91:1): Ամեն:

“Наша дни”, N 2153, 05.12.2009г.

«...նայեցէք դաշտի շուշաններուն, ի՛նչպէս կ'աճին...»:

Մատթեոս 6:28

ՅՈՐ

Շատ տարիներ առաջ մի վանական ձիթայուղ ստանալու նպատակով ձիթենի տնկեց: Ու, որպես ճշմարիտ հոգևորական, աղոթեց. «Ով Տեր, ահա այս փոքր ու տկար ձիթենին անձրևի կարիք ունի, որպեսզի արմատները գորսման և խորանան: Ուստի խնդրում եմ, անձրևներ ուղարկիր, Տեր»: Եվ Տերն անսաց նրա խնդրանքին ու անձրևներ ուղարկեց: Կարճ ժամանակ անց նա կրկին դիմեց Տիրոջը. «Հիմա իմ փոքրիկ ծառը արևի կարիք ունի: Արև ուղարկիր, Տեր»: Շուտով արևը շողաց երկնքում, ծառի կանաչ, քավշյա տերևները փայլեցին: Ժամանակ անցավ, և վանականը նորից խնդրանքով դիմեց Աստծուն. «Հիմա ձյուն է պետք, Տեր, որպեսզի սառչեն ու ամրանան ծառիս ճյուղերը»: Տերն այս անգամ էլ կատարեց խնդրանքը: Ծառը, սառցակալած, շողում էր բյուրեղների մեջ: Ամեն ինչ լավ էր կարծես, սակայն հենց այդ գիշեր ծառը չորացավ: Վշտահար վանականը հանդիպեց իր ծառայակցին ու պատմեց պատահածը: Վերջինս պատասխանեց. «Ես էլ քեզ պես փոքրիկ ծառ

տնկեցի, բայց տես, քե իմ ծառը որքան լավ է աճել: Գիտե՞ս, քե ինչու: Որովհետև ես այն տնկելուց հետո հանձնեցի Աստծուն, իր Արարչին, Ով ավելի լավ գիտե, քե ծառը երբ, ինչի անհրաժեշտություն ունի: Ոչ պայմաններ դրի, ոչ էլ այն աճեցնելու եղանակներ քեռադրեցի, այլ միայն ասացի. «Տեր, ուղարկիր այն, ինչի անհրաժեշտություն ծառը ունի: Դու ինձանից լավ գիտես, որովհետև Քո ձեռքերի գործն է այն, և Դու գիտես նրա պետքերը»:

Աստծուն ուղղված խնդրանքների մեջ մենք պետք է ապավինենք Նրան՝ հավատալով Նրա հոգածությանը, ողորմածությանն ու երկայնամտությանը:

Պեկրեմբեհ, 2014թ., ՇՆ 8 (26)

ԴՆՐՁԻ ՊԼՏՄՈՒԹՅՈՒՆ

(Ահաբանություն)

1993 թվականի սեպտեմբերն էր: Մեր գյուղում պաշտամունքներ էին լինում, որդիներս էլ մասնակցում էին: Մի քանի անգամ ասացին, որ ես էլ գնամ իրենց հետ, իսկ ես հակառակվում էի և ասում, որ ժամանակ չունեմ, տան հոգսերն իմ ուսերին են:

Մի անգամ, մոյսերիս, տուն գնալիս ճանապարհին վայր ընկա և ձեռքս վնասեցի: Դիմեցի բժշկի: Նայեց և ասաց, որ հնարավոր է մերսելով բուժել: Որոշ ժամանակ անց այդ բժիշկը գնաց մեր քաղաքից: 5-6 ամիս ձեռքս չէի կարողանում շարժել ու աշխատացնել: Գնացի մեկ այլ բժշկի մոտ, նա էլ ասաց, որ սպասենք մինչև գարուն, եթե չապաքինվի՝ ձեռքս կհեռացնեն:

Գնացի տուն: Ամբողջ օրն անհանգիստ էի, չէի հաշտվում այդ մտքի հետ: Գիշերը չկարողացա քնել, սակայն լուսաբացին, չիմացա թե ինչպես, քնեցի ու երազ տեսա: Երազում տեսա մի մեծ դաշտ, որի կենտրոնում դրված էր փոքրիկ սեղան: Հանկարծ երկնքից մի աղավնի երևաց՝ կտուցին փոքրիկ ափսե: Իջավ, նստեց այդ սեղանին և սկսեց ինձ հետ խոսել: Նա ասաց.

- Վերցրու այս ափսեն:

Ես պատասխանեցի.

- Ինչի՞ս է պետք այդ ափսեն:

Աղավնին անգամ պնդեց, որ վերցնեմ այն: Երբ երրորդ անգամ ասելուց հետո ցանկացա վերցնել, նա ասաց.

- Վերցրու վնասված ձեռքով:

Ես հրաժարվեցի: Աղավնին համոզեց, որ գոնե վերցնեմ առողջ ձեռքով, իսկ երբ վերցրի, ափսեն այնքան մեծացավ ու ծանրացավ, որ ես ստիպված վնասված ձեռքս պարզեցի,

որպեսզի ափսեն վայր չընկնի: Այդ վայրկյանին զգացի, որ ձեռքիս ցավն անցել է, և որ ես կարողանում եմ ձեռքս ազատ շարժել: Այդ պահին հանկարծ աղավնին կերպարանափոխվեց, և ես տեսա, որ իմ առջև կանգնած է Քրիստոսը: Նրանից լույս էր ճառագում, և ամբողջ դաշտը լուսավորվեց Նրա լույսով: Նա սկսեց բարձրանալ երկինք՝ ասելով ինձ.

- Մի՛ վիատվիր, ամեն ինչ լավ կլինի:

Ես արթնացա երազից շփոթված: Զգիտեի ինչ անել: Այդ օրը կիրակի էր: Հարցրի, թե որտեղ է պաշտամունք լինում և գնացի պաշտամունքի: Պաշտամունքից հետո մեր սպասավոր եղբայրն ինձ տվեց Սուրբ Գիրքն ու ասաց.

- Վերցրո՛ւ, կկարդաս, եթե հավանես՝ կթողնես քեզ մոտ, իսկ եթե ոչ՝ կվերադարձնես:

- Ես ոչ մի դեպքում այն չեմ վերադարձնի,- պատասխանեցի ես:

Արդեն երրորդ պաշտամունքն էր, որ ես մասնակցում էի: Պաշտամունքից հետո, տուն գնալիս, կարծես մեկն ինձ ասաց, որ այդ օրը լվացք անեմ: Գնացի տուն և սկսեցի լվացք անել: Լվացքը փռելիս շորերից մեկն ուզում էր վայր ընկնել, և ես, առանց մտածելու, վնասված ձեռքս պարզեցի ու բռնեցի այն: Այդ պահին հիշեցի երազս: Ձեռքս առողջացավ և այդ օրից ի վեր նեղություն չտվեց ինձ: Ես հավատացի Հիսուս Քրիստոսին և հաստատվեցի եկեղեցում:

**Գալյա քույրիկ
ք. Մեղրի**

Պեպրեմբեր, 2011թ., № 8 (26)

ԻՐԱԿԱՆ ԳԻՆԸ

Տարիներ առաջ մի նկար, որը ցուցադրված էր լոնդոնյան ցուցահանդեսում, մեծ իրարանցում էր առաջացրել: Այն վաճառվել էր 136.000 ֆունտ ստեռլինգով: Նկարի տերը ժամանակին այն գնել էր ընդամենը 100 ֆունտով: Նա, լինելով հին իրերի սիրահար, չէր կարողանում անտարբեր անցնել հնաժողովրդի խանութների կողքով, այդպիսի խանութներում մշտապես փնտրում էր ինչ-որ հետաքրքիր իրեր: Այդպիսին էր նրա հոբբին:

Մի անգամ նա մտնում է մամանտիայ մի խանութ, և նրա ուշադրությունը գրավում է պատից կախված մի նկար: Այդ հին, փոշու հաստ շերտով ծածկված նկարը նրան շատ է դուր գալիս: Պատից իջեցնելուց և փոշին սրբելուց հետո նա ևս մեկ անգամ ուշադիր զննում է նկարը և, վճարելով աննշան գումար՝ 100 ֆունտ ստեռլինգ, գնում է այն: Գալով տուն՝ նա նկարն ամբողջությամբ մաքրում է փոշուց և կախում իր սենյակներից մեկի պատին:

Որոշ ժամանակ անց նրան այցելում է ընկերը, ով նույնպես հին իրերի սիրահար էր և շատ լավ էր հասկանում արվեստի գործերից: Նայելով ընկերոջ վերջին ձեռքբերումները՝ նա հատուկ ուշադրություն է դարձնում այն նկարին, որը գնվել էր հարյուր ֆունտով: Շատ երկար և մանրամասն ուսումնասիրելով նկարը՝ մեկ մոտենալով, մեկ հեռանալով նկարից, զննում է այն տարբեր կողմերից և վերջապես հարցնում ընկերոջը.

- Գիտե՞ս արդյոք, թե ինչ է սա:

- Ո՛չ, պարզապես նկարը ինձ շատ դուր եկավ, և ես որոշեցի այն գնել:

- Այնուամենայնիվ, եթե ես չեմ սխալվում, այս ստեղծագործությունը իսպանացի վարպետ էլ Գրեկոյի վրձնի գործն է:

Ավելի ուշ լոնդոնյան մասնագետները քիմիական հետազոտությամբ պարզեցին, որ հասարակ հնաժողովրդի խանութից գնված նկարն իսկապես հայտնի իսպանացի նկարչի աշխատանքն է: Եվ այդ նկարը, որը գնվել էր ընդամենը 100 ֆունտ ստեռլինգով, այժմ վաճառվում էր 1.360 անգամ քանի: Նկարի գնի վրա այդպիսի ազդեցություն էր ունեցել նկարի իրական հեղինակի անունը:

Հավանաբար, մեզնից յուրաքանչյուրի տանը կա Աստվածաշունչ: Ի՞նչ գնով ենք մենք այն ձեռք բերել: Իսկ այժմ եկեք նկատի ունենանք, թե Ով է Աստվածաշունչ Գրքի հեղինակը: Այդ դեպքում միայն կարող ենք գնահատել գրքի իրական արժեքը, Որը թանկ է ամեն բանից: Եվ թող դա փոխի Աստվածաշունչի իրական գինը մեր աչքին: Կարդացե՛ք Աստվածաշունչը և հավատացե՛ք նրա խոսքերին, որպեսզի հավիտենական կյանք ունենաք:

